

РЕШЕНИЕ

№ 5994

гр. София, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6748** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. Ц. Р. от [населено място], чрез адв. П., срещу заповед № 8121к-7660 от 18.06.2021г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя поради съкращаване на длъжността, считано от 18.06.2021г.

Жалбоподателят оспорва заповедта като издадена при съществени процесуални нарушения. Същата му е връчена по време на отпуск поради временна нетрудоспособност – на 23.06.2021г. като отпускът по болест е бил от 11.06. до 24.06.2021г. Горното противоречи на чл. 229 от ЗМВР. Освен това не е било налице и реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност – „държавен инспектор“. Става въпрос за реструктуриране на дирекция „Инспекторат“ – МВР чрез броя и наименованието на отделите, но се запазва системата от функции, задачи и изисквания към конкретната длъжност и броя на лицата, които я заемат. Към датата на издаване на процесната заповед длъжността продължава да съществува. Оспорва се и процедурата по изготвяне на ново длъжностно разписание, тъй като жалбоподателят не е запознат същата да е започнала с мотивиран доклад относно необходимостта от промени в щата на дирекцията. Горното води до извод за немотивираност и на процесната заповед. Поради това се претендира отмяната ѝ и присъждане на разностите по делото. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществуването на спора.

Ответникът - министъра на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез

процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят работи в системата на МВР от 10.04.2000г., видно от кадрова справка на л. 41. Считано от 06.12.2019г., е назначен на длъжност държавен инспектор в отдел 02 „Контрол на управленската дейност в структури на територията на С. България“. На 11.09.2020г. е преместен на същата длъжност в същата дирекция в отдел 01 „Контрол на управленската дейност в структури на територията на Ю. България“. Видно от приложените доказателства за образователна и професионална квалификация, същият е магистър по железопътна техника, завършил е ВА „Г.С.Р.“ по специалност „Командно-щабна“ и има втора магистратура по икономика на транспортна фирма. На 01.10.2020г. е запознат с длъжностната характеристика за изпълняваната от него длъжност в отдел 01, според която същият ръководи и участва в комисии, извършва проверки, изготвя доклади, осъществява контрол по извършвани от други проверки, по спазване на законността, по противодействие и разкриване на нарушения, по изясняване на сигнали за конфликт на интереси, по организацията на работа на ръководния състав. Освен това осъществява административнонаказателна дейност, изготвя становища по сигнали, методики, проекти на нормативни актове, и др. От назначаването на посочената длъжност жалбоподателят е атестиран един път, като е прието, че изпълнението на поставените му задачи е изключително с окончателна оценка б и е повишен в ранг I младши, считано от 01.03.2021г. Видно от заповед № 8121К-9303 от 25.09.2020г., дирекция „Инспекторат“ се състои от четири отдела, като в отдел 01 освен началника на отдела, има 12бр. за държавен инспектор и 1бр. за главен инспектор. В отдел 02 освен началника на отдела, има 7 щ.бр. за държавен инспектор, а в отдел 03 – 11 щ.бр. за държавен инспектор. От поименното щатно разписание е видно, че към 02.03.2021г. има само 1 бр. вакантна длъжност за държавен инспектор в отдел 03.

С мотивирано предложение рег. № 4575р-1329 от 25.05.2021г. на и.д. директора на дирекция „Инспекторат“ – МВР е предложена промяна в организационната структура, функционалните задължения и щата на дирекцията. В него е посочено, че средната натовареност на инспекторите в периода 2019-2020г. е намаляла в сравнение с тази през 2013-2014г., като в момента един инспектор извършва средно между 0,47 и 0,83 проверки на месец. Намаляла е и дейността по извършване на проверки на декларациите за несъвместимост. Поради това се предлага преструктуриране на дирекцията като останат само два отдела – 01 и 02, а отдел 03 се закрие. Разликата в отдел 01 е, че се добавя контрол в главни дирекции на същия териториален принцип като щатната му обезпеченост е с 12 щ.бр. за длъжност „държавен инспектор“ и 1 щ.бр. за длъжност „главен инспектор“. В отдел 02 се добавя дейността по контрол в дирекция и административни дирекция в МВР, АМВР, НИК, ИП, МИ, ЗВО, ЗМП на същия териториален принцип. Щатът е същият като на отдел 01. Въз основа на това предложение, министърът на вътрешните работи е издал заповед № 8121К-7299 от 11.06.2021г., с която е изменена т.1 от заповед № № 8121К-9303 от 25.09.2020г., и е закрит отдел 01 „Контрол на управленската дейност в структури на територията на Ю. България“ с 14 щ.бр. В т.5 от заповедта отново е създаден същият отдел с наименование „Контрол на управленската дейност в главни дирекции и структури на

територията на Ю. България“ с 14 щ.бр. в същата конфигурация. В т.б е създаден отдел 02 с 13 щ.бр. Заповедта влиза в сила, считано от 18.06.2021г. От тази дата е утвърдена и нова длъжностна характеристика за длъжността „държавен инспектор“ в отдел 01, според която същият, освен задълженията преди реструктурирането, участва в проверки на дейности и процеси и на постъпили сигнали срещу служители на МВР, анализира причините и условията за констатираните нарушения и предлага мерки за отстраняването им, участва в състава на комисии за проверка на декларации по чл. 35, ал.1 от ЗПКОНПИ, при провеждане на тестове по чл. 152а от ЗМВР. Останалите преки задължения съвпадат с тези по предишната длъжностна характеристика. Същите са и изискванията за заемане на длъжността – от магистър с опит 5 год. или ранг II младши, както и необходимите компетентности, които заеманият длъжността следва да притежава. Видно от поименното щатно разписание от 30.06.2021г., в отдел 01 са назначени ббр. държавни инспектори от предишния отдел, 4бр. държавни инспектори от отдел 02 и двама – от отдел 03. В отдел 02 са назначени са назначени 2бр. държавни инспектори от предишния отдел, 3бр. държавни инспектори от отдел 01 и седем – от отдел 03.

На това основание на жалбоподателя е връчено предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл поради съкращаване на длъжността, което е реализирано на 18.06.2021г. с оспорената в настоящото производство Заповед № 8121К-7660/18.06.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Заповедта е връчена на служителя на 23.06.2021г. Видно от болничен лист № Е20211520087 от 11.06.2021г. и болничен лист № Е20211520093 от 16.06.2021г., депозиран в МВР съответно на 14.06. и 15.06.2021г., жалбоподателят е бил в отпуск по болест в периода 11.06.-24.06.2021г. Жалбата срещу процесната заповед е подадена на 25.06.2021г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 108, ал.1 от ЗДСл във връзка с чл. 33, т.7, чл. 142, т.2 и чл. 158 от ЗМВР. Това обаче не означава, че същата е издадена на някое от основанията в чл. 226 от ЗМВР, тъй като такова не е посочено в мотивите ѝ. Напротив, същата е издадена на основание ЗДСл, поради което е неоснователен доводът в жалбата за прилагане на чл.229 от ЗМВР. Същото се отнася и до прилагането на КТ, към който чл. 63 от ЗДСл препраща само по отношение размера и реда за ползване на съответния вид отпуск, но не и по отношение прекратяването на служебното правоотношение по време на отпуск. Единствената закрила, която в този случай се предвижда, е тази по чл. 107б от ЗДСл, в хипотезите на която жалбоподателят не попада. Поради това е неоснователно възражението му за прекратяване на служебното правоотношение по време на отпуск по болест.

Основателно обаче е твърдението му, че не е налице реално съкращаване в щата на отдел 01 от дирекция „Инспекторат“. Съгласно чл.106, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Според дефиницията на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на класификатора на

длъжностите в администрацията (в сила от 01.07.2012 г., Приета с ПМС № 129 от 26.06.2012г., Обн. ДВ. бр.49 от 29 юни 2012г.) длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. За да е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл трябва да се установи, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и кумулативно не съществува като система от функции, задължения и изисквания или те са толкова значително изменени, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжността е налице и в случаите на съкращаване на щатни бройки. Прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя е обосновано с утвърждаването на ново длъжностно разписание на администрацията на дирекция „Инспекторат“ - МВР. При направено сравнение между старото и новото длъжностни разписания на дирекцията не се установява промяна в общата численост на персонала в отдел 01. При липсата на промяна на чл. 93 от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи, не следва да се прави преценка за промяна на функциите на посочената дирекция преди прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител и след прекратяването на служебното му правоотношение. Изводите си настоящата съдебна инстанция съобразява с обстоятелството, че функциите на всяка една от дирекциите в МВР са нормативно определени с посочения правилник и не биха могли да бъдат променени с функционални, респективно с длъжностни характеристики. Налице е частично прехвърляне на функции от отдел 03 към отдели 01 и 02, като същите се запазват, но се осъществяват от отдел 01 и 02 поради закриване на отдел 03. Посочените обстоятелства несъмнено обуславят извода, че е налице пълно запазване на функциите на закрития отдел, както и на отдели 01 и 02. Длъжността "държавен инспектор" като система от функции, задължения и изисквания е запазена в новата длъжност със същото наименование както в отдел 01, така и в отдел 02, който е с увеличена численост, като поставените допълнителни функции са несъществени и не изменят значително задачите на тези отдели. Още повече, че жалбоподателят познава функциите на отдел 02, в който е работил близо една година. Видно от мотивираното предложение на л. 27-33, отдел 01 е извършвал проверка на декларации по ЗПКОНПИ и преди реструктурирането. Функциите на стария отдел 01 и новия отдел 01 се различават само в добавянето на контрола върху главни дирекции, но не и в обхвата на този контрол. В останалата си част спецификите на дейността на новия и стар отдел нямат съществено значение освен, ако не обосновават изискване за определена квалификация, каквото в случая липсва, тъй като на всички длъжности за държавен инспектор в новия отдел 01 са възложени контролни, координационни и аналитични функции, т.е. това е длъжност, чиито съществени задължения са по контрол на дейността, независимо от нейната специфика. Този извод следва и от факта, че цялостната дейност на дирекцията е запазена и промените са с цел общо подобряване

на натовареността на дирекцията. Разумното и добросъвестно упражняване на правомощията изисква при необходимост от реорганизация на отделите, намаляване на общия им брой и премахване на някои от бройките за длъжността "държавен инспектор", при положение, че цялостната дейност на дирекцията се запазва, преценка относно щатните позиции, които реално допринасят за изпълнение на работата на дирекцията. В случая общият брой длъжности за държавен инспектор в отдели 01, 02 и 03 е 30бр., като една длъжност е вакантна. След закриването на отдел 03 общият брой длъжности за държавен инспектор е 24бр., т.е. реално се засягат 5 инспектора. Видно от справка за атестационните оценки на служителите в дирекция „Инспекторат“ двама служители са с атестационна оценка 5, т.е. по-ниска от тази на жалбоподателя. Петима от държавните инспектори са с ранг II младши, за разлика от жалбоподателя, който е с ранг I младши. Същите обаче са останали на работа, при условие че по-високата атестационна оценка и по-високия ранг на жалбоподателя предполагат, че същият допринася повече за работата на дирекцията от тях. Освен това закриването на отдел 03 и преминаването на дейността му в отдели 01 и 02 предполага преценка на качествата на инспекторите в отдели 01 и 03 от една страна и в отдели 02 и 03 – от друга. Същевременно от новото поименно щатно разписание е видно, че в отдел 01 преминават 4 бр. служители от отдел 02, който не се закрива, а числеността му се увеличава. Това безразборно преместване на служители от един отдел в друг, при условие че не са засегнати от реално съкращение, не е съобразено с никакви критерии и не е мотивирано с процесното реструктуриране. По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че не е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателя, поради което и органът по назначаването му неправилно е приложил чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл за прекратяване на служебното му правоотношение с оспорената заповед от 18.06.2021 г. - основание за отмяната ѝ по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК.

При издаване на оспорената заповед е допуснато нарушение и на целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК. Основен принцип, въз основа на който следва да се упражняват правомощията на административните органи е съразмерността. Действително за органа по назначаването не съществува задължение да предложи на служителя, чиято длъжност се съкращава друга подходяща, нито да извърши подбор, но това не го освобождава от задължението да упражни правомощията, предвидени в закона по добросъвестен и разумен начин още повече, че смисълът на съкращението е да се оптимизира дейността като функциите и задълженията се изпълняват от по-малко на брой, но по квалифицирани служители. В случая от работа е съкратен квалифициран служител, като бройката е запазена и на нея е назначено лице с по-нисък ранг. Назначени са също лица от отдел 02, чиято численост се увеличава, които нямат опит в дейността, свързана със стария отдел 01, която се явява основна и за новия отдел 01. Не се установява защо ответникът счита, че извършеното с новото щатно разписание реструктуриране в дирекцията ще осигури по-добра функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности, нито как ще доведе до повишаване на ефективността, ефикасността и качеството на изпълнение на поставените задачи, след като се прекратява служебното правоотношение с по-квалифициран и опитен служител, а се назначават лица с по-нисък ранг и опит в съответната дейност. При издаване на оспорената заповед дори не се установява да е постигнато оптимизиране на разходите за осъществяване на функциите на административната структура, защото длъжността държавен инспектор е запазена, а

не съкратена. Нарушението на принципа на чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от АПК обоснова извод за постановяване на оспорената заповед в противоречие с материалния закон и неговата цел и е основание за нейната отмяна. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 7881 ОТ 29.06.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 4652/2016 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 10514 ОТ 10.10.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 7106/2016 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 1040 ОТ 26.01.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 10373/2015 Г., V ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 12557 ОТ 21.11.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 9303/2015 Г., V ОТД. НА ВАС и др.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъди поисканото възнаграждение за адвокат в размер на 1000 лева, платено в брой при подписване на договора за правна защита и съдействие на л.12.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.124 от ЗДСл, Административен съд София - град, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. Ц. Р. заповед № 8121к-7660 от 18.06.2021г. на министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на С. Ц. Р. от [населено място], направените по делото разноски в размер на 1000 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: